

Передслово

Цей збірник сформовано з текстів, які накопичувалися роками й не пасували тематично до жодної з попередніх моїх книжок. І, можливо, так би й залягли в папці з написом «Всяке-різне», якби не спонука художниці й мистецтвознавця Тамари Олексіївни Удіної оприлюднити дружні епіграми й панегірики, що стосуються творчих особистостей краю, як своєрідні підписи до шаржів Миколи Дмитруха. Щоб видати такий повноколірний альбом, підсилений словничком імен, забракло коштів.

А мені стало тісно в межах епіграм і панегіриків, захотілося зробити книжку розмаїтішою...

А ще я зумисне подаю в загальній в'язці текстів і присвяти, й епіграми, написані свого часу тернополянам, яких уже нема серед нас... Є одухотворене ними!

І ще – важливо! – у наведених цитатах збережено орфографію та пунктуацію авторів.

Сподіваюся, книжка когось утішить, обнадіє чи спонукає до роздумів, збадьорить, зацікавить...

Усіх, про кого згадую, – люблю!

Ірина Дем'янова

ДРУЖНІ ЕПІГРАМИ ТА ПАНЕГРИКИ

ДРУЖНІ ЕПІГРАМИ ТА ПАНЕГІРИКИ

На Василя Бурму

Вздовж і впоперек недурно
Тернопілля фоткав Бурма.
Світ ловив ув об'єктив –
Що не кадр – то позитив!
Гляньте, де ми ще знайдем
Край такий – всуціль едем?!

На Ярослава Омеляна

Завзятий, нескорений владам та віку,
Екслібриси творить без міри, без ліку:
І тим, хто ще топче стежки чи дороги,
І тим, що давно за останнім порогом...
Чей, душі безсмертні у просторі вічним
Теж мають свої книгозбірні... космічні?!

На Богдана Андрусяка

Так не потрафить всяк,
Як лірик Андрусяк,
Щоб Музу припрягти –
Ментовський хрест* нести!

На Михайла Нстриб'яка

Йому за всі перéгріхи проститься,
Бо храми височіють в Зарваниці,
В Тернополі, в Заліщиках... на грóшах**,
А там карбують і значне, й хороше!

На Жанну Юзву

Про величне – міні-прозонька,
Отака метаморфозонька!

* «Ментовський хрест» – збірка поезій Б. А.

** Срібна монета, номіналом 10 грн. На реверсі – собор Зарваницької Матері Божої та дзвіниця (арх. М. Н.).

На Володимира Сушкевича

Він бавився словами, як в камінчики*,
А кожен із камінчиків – промінчиком!
«Листи до друга» – проблиски епохи!
Минулося... Звикаємо потрохи...

На Петра Шпорчука

Він класиків так класно ілюструє,
Що той Пегас копитом креше все,
Бо ж мусить аж на чолопок Парнасу
Нести його... з Франком, а чи з Тарасом!

На Степана Мамчура

Погляд саяливий... Людям... Між люди...
Ангельський спів** лише декотрих будить!..

* «Камінчики» – збірна назва новел, нарисів, еюдів В. С; дитяча гра в «Крем'яхи».

** «Спів ангела» – живописна робота С. М.

Романові Ладиці

І злагода, і лагідний, і лад...
Усе в тобі доладно й трохи – над!
Над прагматизмом, царством суєти
Поезію перекладаєш ти.
Тож радісно засвідчу панегіриком,
Що фізик ладно співіснує з ліриком!

На Миколу Мамчура

Художник, педагог і... каратист.
Та чи талантові завадить хист?!

Миколі Дмитруху

Збирай примовки, звідки батько й мати,
Пиши, бо й словом здатен малювати,
Шаржуй, бо хто увічніть характерне?!
Гаруй між тих, що йдуть до зір... Крізь терни!

Ярославові Гевку

Ми з честю здолали потопи й пожежі,
Я б руку за Вас віддала на відруб!
...І фініш! І ринув єлей мідних труб...
І Ви тим єлеєм... позначили межі!

На Лесю Білик

Всі дороги ведуть у Зборів...
Чей, зборов і принади, й далеч,
Бо отут – сьоме небо. Love Story,
Що явила Олесю Галич!

Зоряні Замкові

Як не писала б, то хто б і подумав, Зірко,
Що й самотієш... і часом буває гірко...
Наче й відверта, наче й своя поміж нами,
Все ж не впускаєш у щось... у таке...
за замками!

Миколі Гненому

Не такий ти вже і гнений,
А хоч гнули – не зігнен!
Мутував той ген зігнений
У міцний стоїзму ген!

На Михайла Ониськіва

І хоч предок був Онисько –
Наш Мих. Мих. літа не низько.
Хто і де його б не знав?!
Він – двигун знаменних справ...
Та найперш у доброділля
Все ж запишуть «Тернопілля»!

Богданові Будному

Стільки різних уподобань! І обліг марудних справ,
Бо ж усе в нас шкеребертом: спека – холодига!..
Розгрібаєте, як звикле. Це життя, неначе гра...
Та у нім насущно – книга. І престольно – книга!

На Тетяну Щуцьку

А «Посмішка»* – її візитка,
Поза кордон візитку видко!

На Сергія Синюка

Хай без клумби, хай хоч на околиці
Обеліск у честь його стоятиме:
«Кулеметник-гітарист, що молиться».
Кожне шумчення, хто дядя, – знатиме!

На Галину Садовську

Чи записано в скрижалі,
чи веліли так зірки –
золоте перо у Галі –
золоті рядки.

* «Посмішка» – дитячий танцювальний ансамбль, створений Т. Щ.